

ممنوعیت هرگونه حمایت از تروریسم تأکید نموده و خواستار پایبندی دولت‌ها به این تعهدات شده است.^۱ بدیهی است نقض چنین تعهدی و یا مبادرت دولت‌ها به اقدامات تروریستی و یا هرگونه حمایت از آن‌ها مسئولیت بین‌المللی دولت‌ها در دو بعد مدنی و کیفری را به دنبال خواهد داشت.

۱. مسئولیت مدنی دولت‌ها

در صورت احراز مسئولیت بین‌المللی لزوم پایبندی به جبران خسارت^۲ ناشی از زیان وارده مطرح می‌گردد. منظور از جبران خسارت، تمامی اقداماتی است که دولت مرتکب فعل زیان‌بار می‌بایست برای خلاصی از بار مسئولیت بین‌المللی صورت دهد. در واقع جبران خسارت اصطلاح عامی است که تدابیری هم‌چون اعاده‌ی وضعیت به‌نحو قبل از وقوع فعل زیان‌بار، پرداخت خسارت، اعلام و تصریح بر عدم مشروعیت فعل زیان‌بار، و اتخاذ تدابیر لازم برای جلوگیری از تکرار هرگونه نقض تعهدات بین‌المللی، را در برمی‌گیرد. (محمود، ۱۹۸۶، ص. ۲۰۹) بنابراین دولتی که به‌صورت مستقیم یا غیرمستقیم به حمایت از جرائم تروریستی دست می‌زند و یا مرتکب جرائم تروریستی علیه دولت دیگر می‌شود، لازم است تمامی خسارات ناشی از ارتکاب جرم را جبران نماید.

در حقوق بین‌الملل جبران خسارت غالباً از طریق یکی از اشکال زیر صورت

می‌گیرد:

۱. اعاده‌ی وضعیت

۲. پرداخت خسارت

۳. جلب رضایت

ماده‌ی ۳۴ کمیسیون حقوق بین‌الملل مقرر می‌دارد، جبران خسارت کامل، در برابر زیان ایجاد شده به‌واسطه‌ی رفتار متخلفان، باید مطابق با مقررات این فصل،

1. UN, A more Secure World: Our Shared Responsibility, report of the high-level panel on threats, challenges and change, www. un. org/secureworld, December 2004, in abstract.

2. Reparation